

Advent 11/26 Een juk dat verlicht en verbindt

"Komt allen tot mij die uitgeput zijn en onder lasten gebukt, en ik zal u rust en verlichting schenken".

Elfde Adventsdag, woensdag in de tweede week van de Advent, 10 december 2025

Transcript:

Vrienden op deze woensdag in de tweede week van de Advent, een van de mooiste teksten, korte tekst, maar een van de mooiste teksten uit het evangelie van Matteüs:

"Komt allen tot mij die uitgeput zijn en onder lasten gebukt, en ik zal u rust en verlichting schenken".

Het begint er al mee dat Jezus zegt, komt allen tot mij, allen zijn genodigd. Dat is ook het grote verschil telkens met de Schriftgeleerden en farizeeën. Die hebben zo'n rare blik op de mensen. Die kunnen alleen maar wijzen op wat niet goed is en wie ze afschrijven. U kent misschien het gezegde: "een bij die zoekt de bloem, al is het de enige op een grote mesthoop. En een vlieg die zoekt de mest, al is het in een prachtig bloemenveld". Zo is het ook met Schriftgeleerde Farizeeën. Ze zoeken iets waar ze mensen op kunnen wijzen, wat niet deugt.

En Jezus, Hij ziet dat er altijd een mogelijkheid is tot ommekeer: komt allen tot mij, die onder lasten gebukt gaat en ik zal u rust en verlichting schenken.

Uitgeput en onder lasten gebukt, kennelijk geldt het ook voor iedereen, het gaat voor niemand over rozen, dat weten we waarschijnlijk uit eigen ervaring. Bij hem kun je terecht en dat is niet zomaar een tekst.

We hebben prachtige Filosofen de klassieken, de modernen prachtige teksten, woorden van wijsheid, van inzicht. Maar die wijzen een weg aan, een manier, die geven iets aan. Maar niemand zegt: kom tot mij en ik zal

je rust en verlichting schenken. Dat is volstrekt uniek in de wereldgeschiedenis.

Ik zal je rust en verlichting schenken. En dan komt er iets. En dan zegt hij, neem mijn juk op uw schouders. Vreemd, we gaan onder lastige bukt en dan krijg er ook nog een juk bij, wat kan daar de bedoeling van zijn?

In oude tijden in sommige landen nog steeds, een juk wordt gelegd op twee lastdieren. En dan hebben ze steun aan elkaar om zwaar werk te verrichten, om iets voor te trekken om een ploeg voor te trekken. En het een heeft steun van de ander. Zeker, Christus hij legt ons een juk op, maar hij gaat met ons mee.

Hij trekt met ons mee. En bovendien, je hebt ook wel eens zo'n juk dat wij kennen van het oude liedje twee emmertjes water halen. Dat verlicht de last. Dan kun je het makkelijker dragen. Hij gaat met ons mee. En in deze Adventstijd is het goed om dat te weten.

Naar wie gaan we eigenlijk naartoe? Naar wie zijn we op weg? Een kind in de kribbe wie is hij? Het zijn prachtige zinnen. Het zijn er maar twee, drie:

Ik ben zachtmoedig en nederig van hart en ge zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht, mijn last is licht.

Je krijgt een juk op, dat is waar. Een mens heeft een taak een verantwoordelijkheid. Hij heeft ook talenten, gebruik die, gebruik die. En ik herhaal het voor de duizendste keer: wil je het geluk vinden waartoe de mens geschapen is? Zoek niet het geluk voor jezelf. Je zoekt je een ongeluk. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen. Die Bijbelse wijsheid is, draag bij aan het geluk van een ander. Neem dat juk op je schouder, het last van een ander, draag dat mee. Dat doet die ander goed. En zo zul je zelf rust en verlichting schenken.

Kijk naar het verdere leven van Jezus. Wat doet Hij? Hij neemt het op zich. Onze last, onze ellende, onze zonde. En als we dat maar beseffen en meer en meer, naar Hem toegaan, meer en meer ons geloof... sterken, dan zullen we Hem ook meer en meer navolgen.

Dat is trouwens het enige wat Jezus uiteindelijk vraagt. Hij heeft geen theorie gebracht, geen filosofie, geen noem maar op, voor mooie dingen. Was Hij een wonderdoener? Ja, maar daar gaat het niet om. Was Hij een man met een geweldig ethisch voorbeeld? Ja, maar daar gaat het niet om. Het is God zelf, die hier aanwezig is.

Het is God zelf die hier aanwezig is. Uiteindelijk we komen uit bij de kribbe. Die herders begrepen het, ze knielden voor hem neer. De koningen begrepen het, ze knielden voor hem neer. En juist die dat doen, die zich daar niet te groot voor voelen, die ontdekken die vreugde.

Want dat staat er ook telkens met vreugde gingen ze weer terug naar hun plek. Met vreugde gingen ze weer terug.

Laten wij ook naar de stal gaan onderweg. Doe dat trouwens In de geest van degene met wie we onderweg zijn, denk eens aan Maria. Wat moest zij niet ondergaan allemaal, ze zou een kind krijgen. Ze toonde haar geloof ze werkte eraan mee. Maar in die tijd, als je zwanger was en je bekende geen man, stond je steniging te wachten. Maar zij wist, ik kan op God vertrouwen.

Denk aan Jozef. Denk aan Jozef. Wat moet hij allemaal niet doorstaan hebben? Maria zwanger, nog niet getrouwd niks. Hij is rechtvaardig Hij wil Maria niet in opspraak brengen. Hij denkt, ik verlaat haar maar, in stilte. Maar ook door God ingegeven. Het is de geest die over Maria is gekomen. Het zal het kind van God zijn.

Denk trouwens ook aan de koningen die nu al onderweg zijn, door donker en duisternis heen. Maar ze volgden die ster, die goddelijke aanwijzer, hoe moet ik het zeggen? En ze kwamen daar. Volg die tekenen.

Mgr. Rob Mutsaerts © Advent Dec 2022 - 2025